

Sygn. akt VII U 164/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 października 2016 r. w Warszawie

sprawy O. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

z udziałem M. W.

na skutek odwołania O. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 6 listopada 2015 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składek dla O. S. (PESEL (...)) zgłoszonej do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę w firmie (...) M. W. w okresie od 16 czerwca 2015 r. wynosi 4 200 (cztery tysiące dwieście) złotych brutto miesięcznie,
2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz O. S. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

O. S. w dniu 11 grudnia 2015 r. wniosła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga

w Warszawie odwołanie od zaskarżonej w całości decyzji ww. organu rentowego z dnia

6 listopada 2015 r., nr: (...). Odwołująca zarzuciła naruszenie art. 18 ust. 1

w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października

1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne przyjęcie, że jej wynagrodzenie było wygórowane i miało na celu uzyskanie wyższych świadczeń z organu rentowego kosztem innych ubezpieczeniowych oraz art. 78 § 1 k.p. poprzez bezpodstawne przyjęcie,

że jej wynagrodzenie w kwocie 4200,00 złotych brutto nie odpowiada w szczególności rodzajowi pracy i kwalifikacjom, a także nie uwzględnia ilości i jakości świadczonej pracy. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne, tj. emerytalne, rentowe, wypadkowe

i chorobowe od dnia 16 czerwca 2015 r. z tytułu zawarcia umowy o pracę z firmą (...) M. W. wynosi 4200,00 złotych brutto miesięcznie (k. 2-11 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w odpowiedzi

na odwołanie z dnia 11 stycznia 2016 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie

art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Organ rentowy podniósł, że analiza konta wykazała, że od dnia zgłoszenia prowadzenia działalności gospodarczej płatnik składek - siostra odwołującej nie zatrudniała nigdy pracowników na umowę o pracę z tak wysokim wynagrodzeniem. Mając na uwadze powyższe, organ rentowy wydał w dniu 6 listopada 2015 r. decyzję stwierdzającą,

że podstawa wymiaru składek dla O. S. zgłoszonej do ubezpieczeń społecznych

z tytułu wykonywania umowy o pracę w firmie (...) M. W. w okresie od dnia 16 czerwca 2015 r. wynosi 1750,00 złotych brutto miesięcznie. Zdaniem organu rentowego ustalenie wysokości wynagrodzenia odwołującej nastąpiło z naruszeniem zasad współzycia społecznego polegającego na świadomym osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu (k. 12 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W związku z koniecznością ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. pismem z dnia 8 września 2015 r. zawiadomił odwołującą i płatnika składek na podstawie art. 61 § 1 i § 4 k.p.a. w związku

z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych o wszczęciu postępowania, zmierzającego do ustalenia prawidłowości zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i podstaw wymiaru składek

na ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia O. S. u płatnika składek M. W. (k. 119-121 akt ZUS).

Na podstawie danych zawartych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej M. W. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej pod firmą (...) M. W. od dnia 7 kwietnia 2004 r. (k. 93 akt ZUS).

Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego W.-P. z dnia 26 października 2015 r. wynika, że płatnik składek nie posiada zaległości podatkowych oraz, że za lata

2007-2014 złożył deklaracje roczne o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy PIT-4R, w których wykazał należne zaliczki do wpłaty (k. 11 akt ZUS).

Z deklaracji na zaliczkę miesięczną od czerwca do sierpnia 2015 r. wynika, że płatnik składek odprowadzał składki na podatek dochodowy do Urzędu Skarbowego w kwotach odpowiednio 207,00 złotych, 316,00 złotych i 360,00 złotych (k. 77-85 akt ZUS).

Zgodnie z podatkową księgą przychodów i rozchodów firma w 2014 r. osiągnęła przychód 123396,49 złotych przy wydatkach 93472,17 złotych. Natomiast w 2015 r. przychód wyniósł 165699,22 złotych, a wydatki 89215,98 złotych (akta osobowe, k. 72 a. s.).

Ze świadectwa pracy z dnia 30 kwietnia 2015 r. wynika, że odwołująca była zatrudniona u płatnika składek od dnia 2 stycznia 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r.

w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku menagera klubu. Wynagrodzenie ubezpieczonej kształtowało się w następujący sposób: od dnia 2 stycznia 2007 r. – 500,00 złotych brutto, od dnia 1 września 2011 r. – 1386,00 złotych brutto, od dnia 1 stycznia 2012 r. – 1500,00 złotych brutto, a od dnia 1 maja 2013 r. – 2500,00 złotych brutto (akta osobowe, k. 72 a. s.).

W dniu 16 czerwca 2015 r. płatnik składek (...) M. W. zawarła z O. S. umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z postanowieniami umowy, pracownica została zatrudniona na stanowisku menagera

klubu i koordynatora sprzedaży z miejscem wykonywania pracy przy ulicy (...), lok(...), (...) W. za wynagrodzeniem 4200,00 złotych brutto (k. 69 akt ZUS).

Odwołująca w dniu 18 czerwca 2015 r. uzyskała zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (k. 73 akt ZUS).

(...) jest lokalem gastronomicznym, organizującym wydarzenia kulturalne, koncerty, wieczory z muzyką. Firma zajmuje się również obecnie dystrybucją niszowych lemoniad. Przy zatrudnieniu na poprzednią umowę o pracę, pracodawca ustalił wynagrodzenie odwołującej za wykonywaną pracę w kwocie około 2500,00 złotych. W 2015 r. płatnik składek podpisał z odwołującą umowę o pracę za wyższym wynagrodzeniem z uwagi na rozszerzenie jej obowiązków o nadzorowanie dystrybucji lemoniad ekologicznych. W tym samym czasie M. W. zatrudniła do firmy męża odwołującej za mniejszym wynagrodzeniem, ponieważ jedynie zaopatrywał lokal i starał się utrzymać klientów, których wcześniej pozyskano. Jako menager klubu ubezpieczona była odpowiedzialna za kontakty z klientami, organizację imprez, promocję i wydarzeń artystycznych, zaopatrzenie klubu oraz od 2015 r. dystrybucję lemoniad. Dystrybucja lemoniad miała zapewniać źródło dochodów na wypadek zamknięcia lokalu. Wówczas ubezpieczona nawiązała współpracę z T. G.. Praca O. S. nie była powiązana z żadnymi czynnościami fizycznymi, ponieważ dotyczyła kontaktów z klientami i obrotu dokumentacją (zeznania świadka T. G., zainteresowanej M. W. i odwołującej O. S. k. 64-66 i 74 a. s.).

Odwołująca w dniu 28 lipca 2015 r. zawarła umowę przedwstępną na czas nieokreślony z Dystrybutorem a będącą w trakcie rejestracji firmą (...) dotyczącą współpracy w zakresie wprowadzania na rynek i pośrednictwa sprzedaży czeskich lemoniad P. (k. 33-37 akt ZUS).

Odwołująca stworzyła etykietę (...) i ofertę Lemoniad czeskich P. (k. 88-89 akt ZUS).

Ubezpieczona w toku wykonywania czynności pracowniczych prowadziła korespondencję mailową z potencjalnymi klientami firmy płatnika składek i zajmowała się wystawianiem oraz przyjmowaniem faktur (k. 51-59 i 107-115 akt ZUS).

Płatnik składek dokonał zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy o pracę od dnia 16 czerwca 2015 r. W okresie od dnia 4 sierpnia 2015 r. do dnia 5 września 2015 r. ubezpieczona pobierała wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy. Ustalono również, że odwołująca w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r. była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia u tego samego płatnika składek, tj. M. W.. W oparciu o ten tytuł i w związku z urodzeniem dziecka ubezpieczona w okresach od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia 16 grudnia 2012 r., i od dnia 25 grudnia 2013 r. do dnia 23 grudnia 2014 r. pobierała zasiłek macierzyński, natomiast od dnia 24 grudnia 2014 r. do dnia 15 kwietnia 2015 r. przebywała na urlopie wychowawczym (okoliczność bezsporna).

Płatnik składek zatrudnia również w ramach umowy o pracę męża odwołującej, M. S. od dnia 8 stycznia 2014 r. Zgodnie z umową o pracę z dnia 20 listopada 2015 r. M. S. został zatrudniony w (...) M. W. na ½ etatu za wynagrodzeniem 1750,00 złotych brutto. Do obowiązków M. S. należało przyjmowanie dostaw i rozprowadzanie lemoniad (akta osobowe, k. 72 a. s.).

W oparciu o ustalenia poczynione w postępowaniu kontrolnym, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 6 listopada 2015 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 58 § 2 k.c. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne O. S. zgłoszonej z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek (...) M. W. w okresie od dnia 16 czerwca 2015 r. wynosi 1750,00 złotych brutto. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie nie przedstawiono wiarygodnych okoliczności oraz kondycji ekonomicznej spółki pozwalających stwierdzić, iż zatrudnienie odwołującej w pełnym wymiarze czasu pracy

z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 4200,00 złotych należałoby uznać jako znajdujące odzwierciedlenie w faktycznych

i ekonomicznych potrzebach firmy. Oddział stwierdził, że płatnik składek od dnia zgłoszenia prowadzenia działalności gospodarczej nie zatrudniał nigdy pracowników na umowę o pracę z tak wysokim wynagrodzeniem. W ocenie organu rentowego ustalenie wynagrodzenia odwołującej w wysokości 4200,00 złotych miesięcznie było dokonane z naruszeniem zasad współzycia społecznego i miało na celu uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia chorobowego. Biorąc pod uwagę zgromadzony w trakcie postępowania materiał dowodowy, ustalone fakty i kierując się zasadą wynikającą z art. 58 § 2 k.c. oraz art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, organ rentowy stwierdził, że od dnia 16 czerwca 2015 r. podstawa wymiaru składek z tytułu wykonywanej umowy o pracę przez odwołującą wynosi

1750,00 złotych brutto miesięcznie, tj. wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, która została określona w rozporządzeniu Rady Ministrów (k. 5-9 akt ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodu z zeznań świadka T. G. oraz przesłuchania odwołującej się i zainteresowanej, a także dokumentacji zawartej w aktach rentowych i złożonej do akt sądowych sprawy. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony sporu kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy. Z kolei zeznania świadka T. G. i stron procesu są wiarygodne, gdyż korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie O. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 6 listopada 2015 r., nr: (...) jest uzasadnione i podlega uwzględnieniu.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla ubezpieczonej, co przesądziło o kierunku kontroli sądu ograniczonej jedynie do tej spornej kwestii.

W zaskarżonej decyzji organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez odwołującą pracy na podstawie umowy o pracę na rzecz płatnika składek (...) M. W., a jedynie wysokość wynagrodzenia umówionego przez strony na kwotę 4200,00 złotych brutto miesięcznie.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.) zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami.

W myśl art. 8 ust. 1 ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, a zgodnie z art. 13 pkt. 1 obowiązek podlegania takiej osobie ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, o czym stanowią

art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. Z kolei podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe.

W ramach art. 41 ust. 12 i 13 ustawy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych może zakwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone

na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współzycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa. Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych może być bowiem ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń. W niniejszej sprawie została zakwestionowana tylko wysokość wynagrodzenia ustalonego w umowie o pracę i wobec tego rolą Sądu była ocena postanowień umownych dokonywana z punktu widzenia prawa ubezpieczeń społecznych, a więc nie tylko z punktu widzenia interesu pracownika, ale także interesu publicznego. Godziwość wynagrodzenia za pracę w prawie ubezpieczeń społecznych musi być bowiem interpretowana przy uwzględnieniu wymogu ochrony interesu publicznego oraz zasady solidarności ubezpieczonych.

Sąd zważył, że zaskarżona decyzja wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okazała się być nieprawidłowa. Analizując niniejszą sprawę należało mieć na względzie doświadczenie, które niewątpliwie posiadała odwołująca, co zostało udowodnione w trakcie postępowania administracyjnego toczącego się przed organem rentowym oraz w toku postępowania sądowego. Jak zostało wykazane, odwołująca już od dnia 2 stycznia 2007 r. przez 8 lat była zatrudniona u płatnika składek na stanowisko menagera klubu.

Do obowiązków ubezpieczonej należało wtedy kontaktowanie się z klientami, organizacja imprez, promocji i wydarzeń artystycznych oraz zaopatrzenie klubu, za które otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2500,00 złotych brutto miesięcznie. Zatem Sąd doszedł

do przekonania, iż ubezpieczona była dobrze przygotowana do wykonywania pracy na ww. stanowisku, miała w niej duże doświadczenie oraz знаła specyfikę pracy. Nadto wprowadzała w życie własne pomysły na poszerzenie oferty firmy. W dniu 16 czerwca 2015 r. ubezpieczona ponownie została zatrudniona w (...) M. W.. Jej wynagrodzenie uległo zwiększeniu do kwoty 4200,00 złotych brutto miesięcznie, ponieważ do jej obowiązków pracowniczych doszedł dodatkowy obowiązek w postaci nadzorowania dystrybucji lemoniad. Chęć utworzenia dla firmy nowego projektu autorstwa odwołującej spowodowany był możliwością zamknięcia lokalu, gdzie prowadzono działalność gospodarczą. Rozprowadzanie ekologicznych lemoniad miało stanowić swego rodzaju zabezpieczenie finansowe dla firmy zainteresowanej. Odwołująca mając zezwolenie płatnika składek na wprowadzenie jej projektu w życie, dysponowała bazą klientów, którym mogła zaoferować swój pomysł, co też wykonała poprzez prowadzenie korespondencji mailowej. W ocenie Sądu odwołująca wraz z zainteresowaną wykazały, iż w świetle ustalonego stanu faktycznego zasadnym było podwyższenie wynagrodzenia O. S.. Sąd zważył, iż wprowadzenie w życie, nadzorowanie i wykonywanie nowego projektu będącego dodatkiem do wcześniej obowiązującego zakresu obowiązków ubezpieczonej, stanowiło podstawę do podniesienia otrzymywanego przez nią uposażenia. Sąd zauważył, że podwyższanie pensji zasadniczej przez zainteresowaną w stosunku do ubezpieczonej odbywało się również w poprzednich latach świadczenia stosunku pracy. Zgodnie z bezspornie ustalonym stanem faktycznym, wynagrodzenie ubezpieczonej kształtowało się od dnia 2 stycznia 2007 r. w wysokości 500,00 złotych brutto, od dnia 1 września 2011 r. w wysokości 1386,00 złotych brutto, od dnia 1 stycznia 2012 r. w wysokości 1500,00 złotych brutto, a od dnia 1 maja 2013 r. w wysokości 2500,00 złotych brutto. Toteż Sąd uznał, że zainteresowana na przestrzeni lat dokonywała korekt dotyczących wysokości uposażenia swojej pracownicy. Zgodnie

z zasadami logicznego rozumowania, Sąd zważył, iż kolejne podwyższenie wynagrodzenia zgodnej z praktyką pracodawcy z poprzednich lat trwania stosunku pracy, nie stanowiło naruszenia zasad współzycia społecznego, gdyż było ono usprawiedliwione poszerzeniem zakresu obowiązków odwołującej. „Za oceną nieważności czynności prawnej z uwagi na jej sprzeczność z zasadami współzycia społecznego muszą przemawiać szczególne okoliczności. Przy dokonywaniu kontroli czynności prawnych na podstawie art. 58 § 2 k.c., należy mieć

na uwadze jej podwójny aspekt. Z jednej strony wynik tej analizy może powodować pewną nieprzewidywalność funkcjonowania systemu prawnego, ale z drugiej strony prowadzi

do rekompensującego ją, sprawiedliwego rezultatu stosowania prawa. Z konieczności zachowania równowagi między tymi elementami wynika postulat stosowania klauzuli generalnej zasad współzycia społecznego w przypadkach wyjątkowych, w których ma ono mocne uzasadnienie aksjologiczne.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt I CSK 16/15). W ocenie Sądu, mając na uwadze pogląd wyrażony w ramach orzeczenia Sądu Najwyższego, w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest szczególnych,

a zarazem uzasadnionych okoliczności, aby obniżyć poziom wynagrodzenia odwołującej

za wykonywaną pracę do poziomu minimalnego. Zdaniem Sądu nie ma racji organ rentowy wskazując, że wszyscy pozostali pracownicy otrzymywali zaniżone wynagrodzenie w stosunku do uposażenia O. S.. Mąż ubezpieczonej był zatrudniony na 1/2 etatu, a więc w niepełnym wymiarze czasu pracy, otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1700,00 złotych brutto. Mając na uwadze powyższe, M. S. wykonując pracę hipotetycznie w ramach pełnego etatu, pobierałby pensję miesięczną w wysokości 3400,00 złotych, która jest tylko o 800,00 złotych niższa w stosunku do wynagrodzenia ubezpieczonej. Sąd ustalił, iż zakres czynności męża odwołującej faktycznie był węższy, ponieważ zajmował się on jedynie przyjmowaniem dostaw i rozprowadzaniem lemoniad. „Podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy, natomiast ocena godziwości tego wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 listopada 2015 r., sygn. akt III AUa 939/15) W ocenie Sądu umówione wynagrodzenie stron zawartej umowy o pracę na kwotę w wysokości 4200,00 złotych jest adekwatne do zakresu obowiązków odwołującej oraz jej doświadczenia.

Sąd jednocześnie zważył, że nie zostało udowodnione, by wynagrodzenie odwołującej zostało ustalone na poziomie odbiegającym od stawek rynkowych w sposób powodujący jego rażące wygórowanie, nie odpowiadające świadczonej pracy. Organ rentowy nie przedstawił dowodów świadczących o tym, że zatrudnienie odwołującej byłoby dla spółki nieopłacalne, nieracjonalne i nielogiczne. W niniejszej sprawie nie odnotowano, aby spółka miała zaległości w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego i własnych pracowników, którym wynagrodzenia były płacone na czas. Ponadto praca ubezpieczonej miała wymierny efekt na ogólną kondycję finansową spółkę. Bowiem, jak wynika

z podatkowej księgi przychodów i rozchodów, firma osiągnęła przychód w 2014 r. w wysokości 123396,49 złotych przy wydatkach 93472,17 złotych, natomiast w 2015 r. przychód wyniósł 165699,22 złotych w stosunku do kwoty w wysokości 89215,98 złotych stanowiących wydatki. Osiągnięcie przychodu przez (...)M. W. w 2015 r. o ponad 40 tysięcy złotych więcej w porównaniu do roku poprzedniego przy jednoczesnym zniwelowaniu wydatków o ponad 4 tysiące, w ocenie Sądu było spowodowane ponownym zatrudnieniem do pracy odwołującej, co zapoczątkowało rozpoczęcie i prowadzenie projektu dotyczącego rozprowadzania czeskich, ekologicznych lemoniad.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd zważył, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, w której przedmiotem sporu jest podstawa wymiaru składek, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym powinno być ustalone na podstawie

§ 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 j. t.). Sąd orzekł o kosztach postępowania w ten sposób, że zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. na rzecz O. S. kwotę 2400,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wartości przedmiotu sporu została obliczona w świetle art. 23¹ k.p.c., zgodnie z którym w sprawach o roszczenia pracowników dotyczące nawiązania, istnienia lub rozwiązania stosunku pracy wartość przedmiotu sporu stanowi, przy umowach na czas określony - suma wynagrodzenia za pracę za okres sporny, lecz nie więcej niż za rok, a przy umowach na czas nieokreślony - za okres jednego roku.

Zarządzenie: (...)